

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 91. Actum de Cardinale S. Crucis in Papam eligendo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

adversum fuisset, si Galliarum Rex duos Principes adeo potentes in Longobardia ad suas partes pertraheret, ac vel Cardinalis Mantuanus, vel Ferrariensis in Papam eligeretur, quorum uterque Gallis faveret.

Sæcul. XVI.
A.C. 1555.

§. XCI.

Actum de Cardinale S. Crucis in Papam eligendo.

His rationibus permotus Cardinalis Camerarius Gallorum factioni Pallav. l. c. ep, Principum vol. 3. p. 161.edere statuit: ut igitur utriusque Cardinalis Mantuani, ac Ferrariensis fautores ab eorum sententia dimoveret, Sanctacrucium Cardinalem Galliarum Regis amicitia, atque amicorum numero potentem eligendum proposuit. Hic idem Cardinalis a Paulo III, qui Principis S. Floræ Avi sui frater erat, Collegio Cardinalium accensebatur: hunc itaque in Papam eligere consultius censebat, quam in ceteros duos Mantuanum, & Ferrariensem conspirare, quamvis eorum alter Cæsari minus acceptus foret, eoquod Ferdinandus Gonzaga Mantuani Cardinalis frater, cum adhuc Mediolanensem urbem regeret, omnia hujus Ducatus loca minus munita satis explorata haberet, & Ferrariensis quoque Dux, cum pecuniis abundans urbes oppido munitas, ac Mediolanensi Duca-

Sæc. XVI.
A.C. 1555.

Ducatus vicinas possideret, facile validam Gallis opem ferre posset: id vero de Sanctacrucio haud timendum foret, cum ex obscuro genere natus, cuicunque parti accederet, nunquam potens ei auxilium præstare, nec ex Pontificia ditone aliunde a Prædecessoribus plurimum exhausta validas suppetias colligere valeret. Quinimo veritatis speciem præferre videtur, quod hic Cardinalis, Cæsareis ad ejus electionem concurrentibus, omnium injuriarum, quas is adhuc Legatus ex illis Tridentinæ Synodi Bononiam translatae temporibus a Carolo V. acceperat, memoriam abjecturus esset, eo potissimum nomine, quod Cæsar a Lotino de proxima Sanctacrucii electione certior factus illam ratam habere videretur: quocirca Cardinalis Sfortia, de S. Flora, S. R. E. Camerarius, nec non S. Angeli Cardinalis ejusdem cognatus rem ad prosperum exitum deducere junctis viribus adlaborabant.

Verum duo adhuc eluctanda supererant obstacula, quorum primum ponebat Cardinalis Tridentinus, Sanctacrucio parum favens: alterum vero erat, quod plures Cardinales eum in Papam nominare tergiversarentur, cum tam aperta cum Cæsare habuisset dissidia, ut illorum notitia neminem subterfuge-

fugerent. Aliunde etiam nemo audebat manifestas reddere rationes, ob quas Ferrariensis, & Mantuanus Cardinales a Papatus spe excluderentur; verebantur enim omnes, ne sibi eorum, qui utrique adhærebant, indignationem accerferent: In hac igitur ambigua rerum vicissitudine Camerarius maxime expedire censebat, si Mantuanus, & Sanctacrucius Cardinales simul nominarentur, hocque pacto explorari posset, an Ferrariensis horum electioni obstitere: id enim unicum eos a se invicem separandi medium esse existimabat, indeque fieri, ut Mantuanus Cardinalis forte in Papam electus, cum Gallos sibi obstitisse cereret, obtenti Pontificatus honores unice Cæsari in acceptis referendos crederet. Placuit quoque hoc Camerarii consilium Cardinali S. Angeli, unde ambo hoc animi sui propositum amicis suis, quos sibi communes habebant, proposuerunt; cum ergo una omnes annuerent, Lottinum ad Ferrariensem Cardinalem eo fine ablegant, ut hic ex quatuor nominatis Cardinalibus unum eligeret, qui unacum eo proponi posset. Hos inter primus erat Chietus Cardinalis, quem cum nominari audiret Ferrariensis, subridens inquit: „mihi persuasum habeo, quod nullus de eo quidem cogitet:„ ast

Hist. Eccles. Tom. XLII.

L. Lotti-

Sæcul XVI.
A. C. 1555.

Sæcul. XVI. Lottinus reposuit: Huic tuum si dederis suffragium, me serio rem agere mox perspicias: cum ergo Ferrariensis ulterius sese opponere nollet, ac ceteros exponi a Lottino peteret, hic alterum nominabat Fanensem Cardinalem, cujus merita hic plurimum extollebat, subjungens, hunc ipsi abs dubio gratum, acceptumque fore, eoquod patria Mutinensis imperio Ducis fratris sui obnoxius esset: Ferrariensis tamen haud obscure significabat, quod hujus electio sibi nullo pacto probaretur. Ergo Lottinus tertio loco proponit Cardinalem Mantuanum, quem certe juxta Ferrariensis sententiam fore arbitratur, cum ipsi sanguine junctus jam antea pro ejus electione operam suam navasset, quamvis Cæsari minus acceptum fore sciret, si is eligeretur. Nilominus Ferrariensis respondit: Mantuanus electionis spem alteri non tribuet, cum illam pro semetipso vix non certam habeat. Denique Lottinus postremum nominabat Cardinalem Sanctacrucium, utpote Virum Gallis gratum propter altercationes, quas olim cum Cæsare habebat. Verum ad hunc quoque reposuit Ferrariensis: per me vobis licitum est, nominate primo, aut secundo loco, quemcunque volueritis, „interim ego non repugnabo. Circa Car-

„Cardinalem vero Sanctacrucium mul-
 „ta quæ proferre haud consultum est, Sæcul. XIV.
A.C. 1559.
 „menti meæ obversantur.

Cum ergo Camerarius id, quod exoptaverat, responsum extorsisset, mox totam rei seriem Cardinali S. Angeli, ejusque Amicis communicabat, ut hi juncta opera Sanctacrucio faverent: nec eorum consiliis secundus deerat successus; quippe Cardinalis Mantuanus re comperta velut attonitus hærebat, atque aliquamdiu rem secum animo agitans tandem Camerario dixit, quod præter Ferrariensem Cardinalem, cui suffragium suum promississet, ex factione Gallica nullum eligi desideret, sed potius Viro, qui Cæsari acceptus foret, suffragaturus esset. Ab illo temporis articulo Camerarius, & Cardinalis S. Angeli adeo secrete rem agere cœperant, ut electio ferme jamjam conclusa esset, priusquam oppositæ partis Purpurati rem subolerent, nec ullo pacto penetrare possent, qua demum via ad propositi sui exitum usi fuerint: unde præprimis ex Lottino, & Sanctacrucio sciscitabantur, quibusnam tuto fidere possent, quia tamen illis animi sui consilia aperirent, nec minus etiam de eorum numero interrogabant. Ad hæc Lottinus admodum prudenter respondit, quod quidem plures sua ei obsequia

L. 2

●btule-

Sæc. l. XVI. obtulerint, an vero id sincero animo, **A. C. 1555.** vel nonnisi ejus amicitiam sibi conciliandi studio fecerint, ignoret: His dictis tabulam, in qua omnium Cardinalium nomina erant descripta, arripiebat, cumque horum nonnullos indicare inciperet, derepente supervenit Dandinus Cardinalis aliunde Ferrariensis in paucis carus. Eo conspecto Lottinus, ne Sanctacrucio suspicionem ingereret, mox recessit, habitique colloquii seriem Camerario, & Cardinali Sancti Angeli exposuit.

§. XCII.

Camerarii molimina pro Sanctacrucii electione.

Postquam hi aliquamdiu inter se deliberabant, tandem una omnium sententia eo abibat, quod in sacris Purpuratorum comitiis nihil magis quietem interturbaret, quam diversa variarum Nationum studia, ideoque, ne sibi alterutrius indignationem accerferent, unius electio cum summa taciturnitate esset procuranda. His dictis tabulam arripiunt, indagantes, an pro felici consilii sui successu eis sufficiens suffragiorum numerus adstipularetur: cum ergo quamplurimos sibi faventes recenserent, ex iis, qui sua suffragia erant polliciti, illos seligebant Car-

dina-